

Ročník 1981

# Sbírka zákonů

## Československá socialistická republika

ČESKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 9

Vydána dne 29. dubna 1981

Cena

### Obsah:

- 43. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Lídovou revoluční radou Kambodže o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, služebních a zvláštních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám
  - 44. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou
  - 45. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstva školství České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 93/1979 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a studijních oborech, ve znění vyhlášky č. 166/1979 Sb.
  - 46. Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 35/1977 Sb., o požární bezpečnosti při skladování a používání topné nafty
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

43

### VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1980

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Lídovou revoluční radou Kambodže o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, služebních a zvláštních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám**

Dne 19. listopadu 1980 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Lídovou revoluční radou Kambodže o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, služebních a zvláštních pasů a cestovních

pasů používaných ke služebním cestám. Dohoda vstoupí v platnost na základě svého článku 9 dnem 19. ledna 1981.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

## DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a Lidovou revoluční radou Kambodže o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických, služebních a zvláštních pasů a cestovních pasů používaných ke služebním cestám**

Vláda Československé socialistické republiky a Lidová revoluční rada Kambodže, vedeny přáním upevňovat a dále rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma zeměmi a vytvářet příznivé podmínky pro cestování svých občanů, se dohodly na tomto:

**Článek 1**

1. Občané jedné smluvní strany, kteří jsou držiteli platných diplomatických, služebních nebo zvláštních pasů, mohou vstupovat na území druhé smluvní strany za účelem přechodného pobytu nebo průjezdu a vycestovat z něj bez víz.

2. Občané jedné smluvní strany, kteří jsou držiteli platných cestovních pasů, mohou vstupovat na území druhé smluvní strany za účelem přechodného pobytu nebo průjezdu a vycestovat z něj bez víz, pokud konají služební cestu, což musí být v jejich cestovním pasu nebo v jiném dokladu úředně vyznačeno.

**Článek 2**

1. Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou pobývat na území druhé smluvní strany po celou dobu jejich služebního přidělení nebo pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na rodinné příslušníky (manžely, manželky a nezletilé děti), kteří žijí s osobami uvedenými v článku 1 této dohody ve společné domácnosti, pokud jsou držiteli platných cestovních dokladů uvedených v článku 1 nebo jsou v nich zapsáni.

**Článek 3**

Smluvní strany si vymění diplomatickou cestovní vzory cestovních dokladů uvedených v článku 1 této dohody a typické údaje o nich nejpozději šedesát dnů před vstupem této dohody v platnost. V případě změny cestovních dokladů si smluvní strany zašlou jejich nové vzory spolu s typickými údaji o těchto dokladech diplomatickou cestou nejpozději šedesát dnů před jejich zavedením.

**Článek 4**

Osoby uvedené v článku 1 této dohody mohou překračovat státní hranice Československé socialistické republiky a Kambodžské lidové republiky na hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

**Článek 5**

1. Občané jedné smluvní strany jsou po dobu svého pobytu na území druhé smluvní strany povinni dodržovat právní předpisy této smluvní strany.

2. Tato dohoda se nedotýká práva smluvních stran odepřít vstup na jejich území osobám, které považují za nežádoucí, nebo ukončit pobyt těchto osob bez udání důvodů tohoto rozhodnutí druhé smluvní straně.

**Článek 6**

Každá ze smluvních stran může z důvodů veřejného pořádku nebo ochrany zdraví obyvatelstva dočasně pozastavit provádění této dohody nebo její částí. Zavedení, jakož i zrušení tohoto opatření, bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

**Článek 7**

Občané jedné smluvní strany, kteří pozbyli svůj cestovní doklad na území druhé smluvní strany, musí o tom neprodleně informovat příslušný orgán této smluvní strany, který jim vydá potvrzení o oznámení pozbyti cestovního dokladu. Na základě tohoto potvrzení vydá diplomatická mise nebo konzulární úřad občanu svého státu náhradní cestovní doklad. Výjezd držitele tohoto náhradního cestovního dokladu se řídí právními předpisy smluvní strany, na jejímž území k pozbytí cestovního dokladu došlo.

**Článek 8**

Vnitrostátní předpisy Československé socialistické republiky a Kambodžské lidové republiky o přihlašování nejsou touto dohodou dotčeny.

**Článek 9**

1. Tato dohoda vstoupí v platnost po uplynutí šedesáti dnů ode dne jejího podpisu.

2. Tato dohoda se uzavírá na neurčitou dobu a zůstane v platnosti 3 měsíce ode dne, kdy ji jedna ze smluvních stran písemně diplomatickou cestou vypoví.

Dáno v Praze dne 19. listopadu 1980 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém, khmer-ském a francouzském. V případě rozdílnosti ve výkladu bude použito francouzského znění.

Za vládu Československé  
socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Lidovou revoluční radu  
Kambodže:

Hun Sen v. r.

## 44

## V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 9. února 1981

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou  
a Tuniskou republikou**

Dne 12. dubna 1979 byla v Tunisu podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 22. ledna 1981.

Podle svého článku 53 Úmluva vstoupila v platnost dnem 21. února 1981.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

## K O N Z U L Á R N Í Ú M L U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou

Československá socialistická republika

a

Tuniská republika

přejíce si rozvíjet přátelské styky založené na zásadách respektování svrchovanosti, národní nezávislosti, nevměšování do vnitřních záležitostí, rovnoprávnosti a vzájemné výhodnosti,

přejíce si upravit konzulární styky, usnadnit ochranu svých zájmů a zájmů svých občanů a stanovit práva a povinnosti, výsady a imunity konzulárních úřadů svých zemí,

potvrzující, že ustanovení Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 nadále upravují otázky, které nejsou výslovně upraveny ustanoveními této úmluvy,

rozhodly se uzavřít konzulární úmluvu a jmenovaly k tomu účelu svéjmí zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky:

Bohuslava Chňoupek a,  
ministra zahraničních věcí,

prezident Tuniské republiky:

Mohameda Fitouri,

ministra zahraničních věcí,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě, a dohodli se na těchto ustanoveních:

## Č l á n e k 1

## Definice

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vícekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená jednat v této funkci;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;

- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- f) „člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- h) „členové konzulárního personálu“ jsou konzulární úředníci, vyjma vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- i) „člen soukromého personálu“ je každá osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- j) „rodinný příslušník“ je manžel, nezletilé dítě, jakož i otec nebo matka člena konzulárního úřadu nebo jeho manžela, který žije v jeho domácnosti a kterého člen konzulárního úřadu vyživuje;
- k) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležící, které jsou užívány výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- l) „konzulární archívy“ jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi, kartotékami a zařízeními určeným k jejich ochraně a uložení;
- m) „úřední korespondence“ je veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;
- n) „loď vysílajícího státu“ je, pokud jde o článek 49 této úmluvy, každé plavidlo mající státní příslušnost vysílajícího státu, určenou podle jeho právního řádu.

## HLAVA PRVNÍ

### Provádění konzulárních styků

#### Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze se souhlasem tohoto státu.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a hranice konzulárního obvodu jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Pozdější změny sídla konzulárního úřadu, jeho klasifikace nebo změny hranic konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící součást konzulárního úřadu, která je však umístěna mimo sídlo tohoto úřadu.

#### Článek 3

1. Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu. V době svého jmenování nesmí mít trvalé bydliště v přijímajícím státě ani pobývat na území tohoto státu za účelem výkonu jiného povolání.

2. Konzulárními zaměstnanci a členy služebního personálu mohou být pouze příslušníci vysílajícího státu nebo státu přijímajícího.

#### Článek 4

Vedoucí konzulárních úřadů jsou jmenováni vysílajícím státem a přijímání k výkonu svých funkcí přijímajícím státem.

#### Článek 5

1. Vysílající stát musí vedoucího konzulárního úřadu, generálního konzula, konzula nebo vicekonzula opatřit dokladem ve formě patentu, vyhotoveného pro každé jmenování zvlášť, který osvědčuje jeho funkci a v němž je uvedeno zpravidla jeho plné jméno, třída, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

2. Vysílající stát zašle patent diplomatickou cestou vládě přijímajícího státu.

#### Článek 6

1. Vedoucí konzulárního úřadu, uvedený v předchozím článku, je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exequatur.

2. Stát, který odmítá poskytnout exequatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

#### Článek 7

Vedoucí konzulárního úřadu může být do té doby, než mu bude uděleno exequatur, přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou na něho vztahovat ustanovení této úmluvy.

#### Článek 8

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu k výkonu svých funkcí přijat, byť i prozatímně nebo ad interim, vyrozumí o tom přijímající stát ihned příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní příslušná opatření k tomu, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat výhod vyplývajících z této úmluvy.

#### Článek 9

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu uprázdněno, může být funkcí dočasného vedoucího konzulárního úřadu pověřen konzulární úředník tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo diplomatický zástupce diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. Jméno osoby pověřené dočasným vedením podle ustanovení předchozího odstavce bude předběžně sděleno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník pověřený dočasným vedením požívá práv, imunit a výsad, které přísluší podle této úmluvy vedoucímu konzulárního úřadu.

#### Článek 10

1. Vysílající stát oznámí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu:

- a) jmenování členů konzulárního úřadu, příjezd jmenovaných členů konzulárního úřadu na konzulární úřad, jejich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny týkající se jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;
- b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, žijícího v jeho domácnosti, a tam, kde to přichází v úvahu i případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem;
- c) příjezd a konečný odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to přichází v úvahu, skončení jejich služby v tomto postavení;
- d) přijetí a propuštění členů konzulárního úřadu nebo členů soukromého personálu majících právo na výsady a imunity, jde-li o osoby mající bydliště v přijímajícím státě.

2. Kdykoli je to možné, bude rovněž příjezd a konečný odjezd písemně oznamován předem.

#### Článek 11

Vysílající stát stanoví počet členů konzulárního úřadu s přihlédnutím k významu tohoto úřadu a potřebám normálního rozvoje jeho činnosti; přijímající stát může přesto požadovat, aby počet personálu konzulárního úřadu byl udržován v hranicích, které sám považuje za rozumné a obvyklé se zřetelem k podmínkám v konzulárním obvodu a k potřebám konzulárního úřadu.

#### Článek 12

Členové konzulárního úřadu nesmějí v přijímajícím státě provozovat žádnou obchodní nebo jinou výdělečnou činnost.

#### Článek 13

1. Přijímající stát bezplatně vydá každému konzulárnímu úředníkovi dokument osvědčující jeho totožnost a jeho funkci.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje rovněž na konzulární zaměstnance a na členy služebního personálu, kromě případu, kdy jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo mají trvalé bydliště na území tohoto státu.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje rovněž na rodinné příslušníky členů konzulár-

ního úřadu, kromě případu, kdy jsou státními příslušníky přijímajícího státu, mají trvalé bydliště na území tohoto státu nebo tam provozují soukromou výdělečnou činnost.

#### Článek 14

1. Funkce člena konzulárního úřadu končí zejména:

- a) písemným oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu o tom, že funkce člena konzulárního úřadu skončily;
- b) odnětím exequatur;
- c) oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přijímající stát danou osobu přestal považovat za člena konzulárního úřadu.

2. Přijímající stát může kdykoli oznámit vysílajícímu státu, že některý konzulární úředník je persona non grata nebo že některý konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle povahy případu konzulárního úředníka odvolá nebo ukončí činnost konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu konzulárního úřadu.

3. Jestliže se vysílající stát v rozumné lhůtě nezhostí povinností, které pro něj z tohoto sdělení vyplývají, může přijímající stát podle povahy případu a poté co své rozhodnutí oznámil diplomatickou cestou vysílajícímu státu, vedoucímu konzulárního úřadu odejmout exequatur nebo dotýčnou osobu přestat považovat za člena konzulárního personálu.

4. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

### HLAVA DRUHÁ

#### Výhody, výsady a imunity

#### Článek 15

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat práv, výsad a imunit stanovených v této úmluvě.

2. Přijímající stát bude jednat se členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření, aby byla zajištěna jejich ochrana, svoboda a důstojnost.

#### Článek 16

1. Státní znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazycích obou smluvních stran mohou být umístěny na budově, v níž sídlí konzulární úřad, i na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu.

2. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, sídle vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích tehdy, užívá-li se jich ke služebním účelům.

3. Při výkonu práva daného tímto článkem se bude přihlížet k zákonům, předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

#### Článek 17

1. Vysílající stát může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu nabývat do vlastnictví, najímat nebo užívat v jakékoli formě stanovené těmito právními předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Vysílající stát není zbaven povinnosti dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o výstavbě a územním plánování nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

#### Článek 18

1. Místnosti konzulárního úřadu a sídlo vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné.

2. Orgány přijímajícího státu mohou vstoupit do konzulárních místností a do sídla vedoucího konzulárního úřadu jen se svolením vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich. V případě požáru nebo jiné pohromy vyžadující okamžitě ochranné akce lze však předpokládat, že souhlas vedoucího konzulárního úřadu byl dán.

3. Přijímající stát má povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností konzulárního úřadu před vniknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoli rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

4. Konzulární místnosti, jejichž zařízení a jiný majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice pro účely národní obrany nebo veřejné potřeby. Je-li nutno provést jejich vyvlastnění pro uvedené účely, musí být podniknuty všechny možné kroky, aby se předešlo narušení výkonu konzulárních funkcí a vysílajícímu státu musí být vyplacena okamžitá, přiměřená a efektivní náhrada.

#### Článek 19

Konzulární archívy a dokumenty jsou vždy nedotknutelné, ať se nalézají kdekoli.

#### Článek 20

1. V souladu s ustanoveními zákonů a předpisů přijímajícího státu je vysílající stát v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a poplatků, pokud jde o:

- a) získávání do vlastnictví nebo do užívání pozemků, budov nebo částí budov určených pro úřední účely konzulárního úřadu nebo jako obydlí konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, kteří nejsou státními příslušníky přijí-

majícího státu ani nemají v tomto státě trvalé bydliště;

- b) výstavbu budov nebo částí budov pro tyto účely;
- c) vlastnictví nebo držbu pozemků, budov nebo částí budov pro tyto účely;
- d) nabývání, vlastnictví, držbu nebo užívání veškerého movitého majetku, včetně dopravních prostředků, určeného nebo sloužícího výlučně pro úřední účely konzulárního úřadu.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky stanovené nebo vybírané za prokázané služby.

3. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu mají být placeny osobami vstupujícími do smluvního poměru s vysílajícím státem.

#### Článek 21

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci nepodléhají soudní ani správní jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o výkon konzulárních funkcí.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smlouvy, která nebyla uzavřena výslovně ani konkludentně v zastoupení vysílajícího státu nebo smlouvy týkající se dědictví v případě, že konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nevyšetřuje za vysílající stát, ale jako soukromá osoba;
- b) týkající se odpovědnosti za škodu způsobenou v přijímajícím státě třetím osobám při provozu vozidla, lodi nebo letadla.

#### Článek 22

1. Konzulární úředníci nemohou být zatčeni ani jakýmkoli jiným způsobem zbaveni osobní svobody nebo na ni omezení, vyjma případu, kdy jsou obviněni příslušným justičním orgánem přijímajícího státu ze spáchání závažného trestného činu nebo děje-li se tak na základě konečného soudního rozhodnutí.

2. „Závažným trestným činem“ se rozumí ve smyslu tohoto článku jakýkoli trestný čin, na který je právním řádem přijímajícího státu stanoven trest odnětí svobody nejméně pět let.

3. Jestliže je vůči konzulárnímu úředníkovi zahájeno trestní řízení, je konzulární úředník povinen dostavit se před soudní orgány. Řízení bude prováděno s ohledem na jeho úřední postavení způsobem, který by co nejméně narušil výkon konzulárních funkcí. Pokud za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku je nutné vzít konzulárního úředníka do vazby nebo jinou formou omezit jeho osobní svobodu, musí být řízení proti němu zahájeno v co nejkratší lhůtě.

4. V případě kroků směřujících k omezení svobody člena konzulárního úřadu nebo v případě jeho trestního stíhání bude o tom přijímající stát co nejdříve informovat vedoucího diplomatického nebo konzulárního úřadu.

### Článek 23

1. Členové konzulárního úřadu mohou být zváni, aby se dostavili jako svědci k soudnímu nebo správnímu řízení. Odmítneli konzulární úředník podat svědectví, nelze vůči němu uplatnit žádné donucovací opatření nebo sankci.

Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu nemohou, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, odmítnout podat svědectví.

2. Orgán přijímajícího státu, který svědectví požaduje, musí dbát na to, aby neomezoval konzulárního úředníka při výkonu jeho funkcí. Může přijmout jeho svědectví v sídle konzulárního úřadu nebo v jeho bytě nebo od něj přijmout písemné prohlášení.

3. Členové konzulárního úřadu nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech spojených s výkonem svých funkcí nebo předkládat úřední korespondenci nebo jiné dokumenty týkající se výkonu jejich funkcí.

4. Členové konzulárního úřadu nemusí vystupovat jako znalci vnitrostátního práva vysílajícího státu.

### Článek 24

1. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu konzulárního úřadu, kteří jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo jsou státními příslušníky vysílajícího státu s trvalým bydlištěm v přijímajícím státě, požívají pouze imunit a výsad stanovených v článku 21 odst. 1 a v článku 23 odst. 3 této úmluvy.

2. Rodinní příslušníci členů konzulárního úřadu požívají podle okolností výsad přiznaných členům konzulárních úřadů, kromě případů, kdy jde o státní příslušníky přijímajícího státu nebo o osoby, které v něm mají trvalé bydliště nebo v něm vykonávají soukromou výdělečnou činnost.

3. Přijímající stát musí vykonávat svou jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku tak, aby nebránil činnosti konzulárního úřadu.

### Článek 25

1. Vysílající stát se může u člena konzulárního úřadu vzdát výsad a imunit uvedených v článcích 21 a 22 této úmluvy.

2. Vzdání se výsad a imunit musí být, s výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, vždy výslovné a musí být přijímajícímu státu sděleno písemně.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu zahájí řízení ve věci, v níž požívá výněti z jurisdikce podle článku 21 odst. 1 této úmluvy, nemůže se dovolávat výněti z jurisdikce, pokud jde o žalobu navzájem související s hlavní žalobou.

4. Vzdát se výněti z jurisdikce ve věcech občanských nebo správních neznámá vzdát se tím též imunity, pokud jde o exekuční výkon rozsudku; této imunity je nutno se vzdát zvlášť.

### Článek 26

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni v přijímajícím státě od všech veřejných služeb a od jakýchkoli vojenských povinností, osobních služeb jakékoli povahy a kontribucí, které by je mohly nahrazovat.

### Článek 27

1. Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové jejich rodin žijící s nimi ve společné domácnosti jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, pracovní povolení a jiné formality, které se obecně vztahují na cizince.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na konzulární zaměstnance, kteří mají trvalé bydliště v přijímajícím státě nebo tam vykonávají soukromou výdělečnou činnost, ani na jejich rodinné příslušníky.

### Článek 28

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která popřípadě platí v přijímajícím státě.

2. Výněti uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou výlučně zaměstnáni u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

- a) že nejsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm nejsou trvale usídli,
- b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo ve třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje výněti uvedená v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, která ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Výněti stanovená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nebrání dobrovolné účasti na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm je tímto státem dovolena.

**Článek 29**

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni od všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 20 této úmluvy;
- c) dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem s výhradou ustanovení odstavce b) článku 32 této úmluvy;
- d) daní a poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, které pocházejí z přijímajícího státu včetně zisků pocházejících z převodu majetkových hodnot;
- e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, hypotečních a kolikových poplatků, s výhradou ustanovení článku 20 této úmluvy.

2. Členové služebního personálu, kteří jsou státními příslušníky vysílajícího státu, jsou osvobozeni od daní a poplatků ze mzdy, kterou pobírají za svou úřední činnost.

3. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nebo mzdy jsou podrobeny dani z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a předpisy tohoto státu ukládají, pokud jde o vybírání daně z příjmů.

**Článek 30**

1. Přijímající stát v souladu se zákony a předpisy, které může vydat, povolí dovoz a poskytne osvobození od všech celních dávek, daní a ostatních poplatků u předmětů určených:

- a) pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti, včetně předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob. Uznané osvobození se netýká poplatků za skladování a přepravu a za výlohy týkající se podobných služeb.

2. Konzulární zaměstnanci požívají výsad a osvobození uvedených pod písmenem b) odstavce 1 tohoto článku, jde-li o předměty dovezené při jejich nástupu do úřadu.

3. Osobní spoluzavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné

předměty než uvedené pod písmenem b) odstavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

**Článek 31**

1. Konzulární úřad může vybírat na území přijímajícího státu poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu za konzulární úkony.

2. Částky vybrané ve formě poplatků a dávek uvedených v odstavci 1 tohoto článku jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

**Článek 32**

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo člena jeho rodiny žijícího s ním ve společné domácnosti přijímající stát:

- a) povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz je v době jeho úmrtí zakázán;
- b) nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, jde-li o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze proto, že zesnulý byl v tomto státě jako člen konzulárního úřadu nebo rodinný příslušník člena konzulárního úřadu.

**Článek 33**

1. Přijímající stát povolí a bude chránit pro všechny úřední účely svobodu spojení konzulárních úřadů vysílajícího státu s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady tohoto státu, ať jsou v přijímajícím státě nebo v dalších státech. Za tím účelem mohou konzulární úřady používat všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a nešifrovaných nebo šifrovaných zpráv. Rádiovou vysílací stanicí může však konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Jestliže však příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody se domnívat, že zavazadlo obsahuje něco jiného než úřední korespondenci nebo dokumenty nebo předměty uvedené v odstavci 4 tohoto článku, mohou žádat, aby zavazadlo bylo otevřeno v jejich přítomnosti odpovědným zástupcem vysílajícího státu. Jestliže orgány vysílajícího státu takovou žádost odmítnou, bude zavazadlo vráceno na místo odkud pochází.

4. Konzulární zavazadlo, ať je tvoří jedna nebo více zásilek, musí být zapečetěno a opatřeno zřetel-



ným vnějším označením své povahy; může obsahovat pouze úřední korespondenci nebo dokumenty a předměty určené výlučně k činnosti konzulárního úřadu.

5. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení a uvádějící počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýr nemůže být občan přijímajícího státu, ani nesmí mít v přijímajícím státě trvalé bydliště. Při výkonu svých funkcí kurýr požívá ochrany přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být zadržen ani podroben jakékoliv formě uvěznění nebo omezení své osobní svobody.

6. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánovi lodi nebo civilního letadla přistávajícího na dovoleném vstupním letišti. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad poslat jednoho ze svých členů, aby uvedené zavazadlo převzal přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je odevzdal.

#### Článek 34

S výhradou zákonů a předpisů přijímajícího státu týkajících se oblastí, do nichž je vstup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti nebo veřejného zájmu, přijímající stát zajistí svobodu pohybu na svém území členům konzulárního úřadu.

#### Článek 35

1. Členové konzulárního úřadu požívají výsad a imunit uvedených v této úmluvě od doby svého vstupu na území přijímajícího státu za účelem převzetí svého úřadu nebo, pokud již jsou na jeho území, od doby, kdy se ujmou svých povinností na konzulárním úřadě.

2. Rodinní příslušníci členů konzulárního úřadu, na něž se vztahují výsady podle této úmluvy, požívají těchto výsad za následujících podmínek:

- a) od okamžiku, kdy člen konzulárního úřadu začíná požívat výsad a imunit podle odstavce 1 tohoto článku;
- b) od okamžiku svého vstupu na území přijímajícího státu, pokud na toto území vstoupil později než v době uvedené pod písmenem a) tohoto odstavce;
- c) od doby, kdy se stali rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu, pokud se tak stalo později než v době uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce.

3. Jestliže činnost člena konzulárního úřadu končí, výsady a imunity tohoto člena a jeho rodinných příslušníků skončí v době, kdy dotyčná osoba opouští území přijímajícího státu nebo po uplynutí rozumné lhůty, která jí byla za tím účelem stanovena.

Imunity a výsady konzulárních zaměstnanců nebo členů služebního personálu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalé bydliště, skončí v době, kdy dotyčná osoba ztrácí své postavení konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu.

4. Výsady přiznané rodinným příslušníkům končí rovněž v době, kdy tyto osoby přestávají být rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu.

Nicméně však jestliže tyto osoby prohlásí, že mají v úmyslu opustit v rozumné lhůtě území přijímajícího státu, jejich výsady potrvají až do jejich odchodu.

5. V případě smrti člena konzulárního úřadu budou jeho rodinní příslušníci požívat výsad přiznaných touto úmluvou do doby, kdy opustí území přijímajícího státu nebo kdy uplyne rozumná lhůta, která jim bude za tím účelem stanovena.

6. Členové soukromého personálu požívají práv a výhod, které jsou jim přiznány touto úmluvou, po dobu svého zaměstnání v tomto postavení.

7. Pokud jde o činnost prováděnou členy konzulárního úřadu v souvislosti s výkonem jejich úředních funkcí, vynětí z jurisdikce trvá neomezeně.

#### Článek 36

1. Všechny osoby požívající těchto výsad a imunit jsou povinny, bez újmy na těchto výsadách a imunitách, dodržovat zákony a předpisy přijímajícího státu a nevměšovat se do vnitřních záležitostí tohoto státu.

2. Výhod, výsad a imunit členů konzulárního úřadu se bude užívat jen k plnění jejich úředních funkcí.

3. Konzulární místnosti nebudou užívány způsobem neslučitelným s výkonem konzulárních funkcí.

#### Článek 37

Všechny dopravní prostředky, jichž je vysílající stát vlastníkem a které jsou užívány konzulárními úřady, jakož i všechny dopravní prostředky, které patří členům konzulárního úřadu nebo jejich rodinným příslušníkům, musí být pojištěny proti škodám způsobeným třetími osobami.

### HLAVA TŘETÍ

#### Konzulární funkce

##### Článek 38

1. Konzulární funkce jsou vykonávány s cílem:

- a) chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů v přijímajícím státě;
- b) napomáhat rozvoji obchodních, hospodářských, vědeckých, kulturních a turistických styků mezi vysílajícím státem a přijímajícím státem;

- c) zjišťovat všemi zákonnými prostředky podmínky a vývoj obchodního, hospodářského, kulturního, vědeckého a turistického života přijímajícího státu;
- d) podporovat přátelské styky mezi oběma státy;
- e) poskytovat pomoc a podporu občanům vysílajícího státu.

2. Ustanovení této úmluvy týkající se občanů vysílajícího státu se budou vztahovat, pokud to bude možné, na právnické osoby mající podle právního řádu vysílajícího státu jeho státní příslušnost.

#### Článek 39

1. Konzulární funkce jsou prováděny konzulárními úředníky vysílajícího státu.

2. Diplomatičtí zástupci diplomatické mise vysílajícího státu mohou v přijímajícím státě rovněž přechodně vykonávat konzulární funkce na konzulárním úřadě vysílajícího státu. V tomto případě budou respektována jejich práva a povinnosti diplomatických zástupců.

3. Konzulární funkce se provádějí v konzulárním obvodu. Ve výjimečných případech lze po předložení souhlasu přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce mimo konzulární obvod.

4. Konzulární funkce stanovené v této úmluvě se vykonávají v souladu se zákony přijímajícího státu a v rozsahu, v jakém to připouští mezinárodní právo.

#### Článek 40

Konzulární úředník se může při výkonu konzulárních funkcí podle této úmluvy obracet na:

- a) příslušné místní orgány konzulárního obvodu,
- b) ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo mezinárodními dohodami upravujícími tuto otázku.

#### Článek 41

1. Konzulární úředník je oprávněn registrovat občany vysílajícího státu, kteří mají bydliště nebo sídlo v jeho konzulárním obvodu.

2. Registrace provedená konzulárním úředníkem nezbavuje občany povinnosti zachovávat právní řád a předpisy přijímajícího státu týkající se pobytu cizinců.

#### Článek 42

1. Konzulární úředník je oprávněn s podmínkou zachování zákonů a předpisů přijímajícího státu zastupovat občany vysílajícího státu nebo činit opatření k zajištění jejich náležitých zastoupení před soudy nebo jinými orgány přijímajícího státu, jestliže pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nejsou schopni hájit včas svá práva a zájmy.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí ochranu svých práv a zájmů.

#### Článek 43

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, obnovovat, prodlužovat, rušit, odnímat a zadržovat pasy a jiné cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Je oprávněn vydávat a rušit příslušná víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

#### Článek 44

1. Konzulární úředník má právo registrovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady. Tato ustanovení nezbavují osoby, jichž se to týká, povinnosti podat hlášení předepsané zákonodárstvím přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník má právo uzavírat manželství mezi občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušná potvrzení a opisy. Konzulární úředník a osoby, jichž se to týká, o tom zprávi bezodkladně příslušné orgány přijímajícího státu.

3. V případě úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu budou příslušné orgány přijímajícího státu, jakmile se o tom dovědí, neprodleně informovat konzulární úřad.

#### Článek 45

1. V rozsahu, v jakém to připouští zákonodárství přijímajícího státu, může konzulární úředník činit kroky u příslušných úřadů tohoto státu v případech, kdy se ustanovuje nebo je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu. Může rovněž navrhnout příslušným úřadům přijímajícího státu osoby, které mohou být pověřeny funkcí poručníka nebo opatrovníka.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu, jakmile se dovědí o případech, kdy je nutné jmenovat poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, budou bez prodlení informovat konzulárního úředníka.

#### Článek 46

1. Pokud právní řád přijímajícího státu tomu nebrání, konzulární úředník může vykonávat ve svém konzulárním obvodu a na žádost svých občanů tyto úkony:

- a) přijímat, sepisovat a osvědčovat dokumenty s prohlášeními občanů vysílajícího státu;
- b) přijímat, sepisovat a osvědčovat listiny a smlouvy občanů vysílajícího státu, které mají mít účinky mimo území přijímajícího státu, pokud

se netýkají nemovitostí nacházejících se na území tohoto státu nebo věcných práv k těmto nemovitostem;

- c) legalizovat podpisy občanů vysílajícího státu na listinách, jakož i podpisy soudních orgánů nebo jiných orgánů vysílajícího státu nebo přijímajícího státu na listinách, které tyto orgány vystavují;
- d) legalizovat opisy, překlady nebo výpisy ze všech listin;
- e) přijímat do úschovy listiny, peněžní částky, cenné předměty a jiný majetek patřící občanům vysílajícího státu nebo jim určené. Tyto uložené předměty nepoživají imunity stanovené v článku 19 této úmluvy a mohou být vyvezeny z přijímajícího státu pouze v souladu s právním řádem tohoto státu.

2. Listiny uvedené v odstavci 1 tohoto článku mají v přijímajícím státě stejnou právní účinnost a důkazní sílu jako listiny potvrzené, legalizované nebo ověřené soudními orgány nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu.

#### Článek 47

1. Jestliže dědic, oprávněný účastník nebo odkazovník, jemuž má připadnout dědictví projednávané na území přijímajícího státu, je příslušníkem vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu; toto sdělení se však nepodává, jestliže dotyčná osoba nesídlí nebo není zákonně zastupována na území přijímajícího státu.

2. Příslušný orgán přijímajícího státu oznámí bezodkladně, je-li o to požádán, konzulárnímu úřadu vysílajícího státu opatření učiněná k zajištění a správě dědictvého majetku zanechaného na území přijímajícího státu zesnulým občanem vysílajícího státu.

Konzulární úřad vysílajícího státu může požádat příslušný orgán přijímajícího státu, aby přijal bezodkladná opatření, pokud tak již neučinil dříve, nezbytná k zajištění a správě dědictvého majetku zanechaného v tomto státě zesnulým občanem vysílajícího státu.

Při zajišťování opatření podle předešlého pododstavce mohou konzulární úředníci poskytnout pomoc přímo nebo prostřednictvím zástupce.

Mohou zejména:

- a) dbát, aby byla respektována dědictvá práva občanů vysílajícího státu;
  - b) dbát, aby byly převedeny občanům vysílajícího státu všechny peněžní částky, cennosti a ostatní movitý majetek vyplývající z jejich dědictvých nároků na území přijímajícího státu. Tento převod bude proveden v souladu se zákony přijímajícího státu.
3. Jestliže po splnění všech formalit týkajících se dědictví nalézajícího se na území přijímajícího

státu, movitostí tvořící obsah dědictví nebo výtežek z prodeje movitostí nebo nemovitostí přísluší dědici, oprávněnému účastníku nebo odkazovníku, kteří jsou občany vysílajícího státu a nemají na území přijímajícího státu trvalé bydliště, formálně se dědictvého řízení neúčastníli nebo nestanovili zmocněnce, zmíněný majetek nebo výtežek z jeho prodeje bude odevzdán konzulárnímu úřadu vysílajícího státu k převodu tomuto dědici, oprávněnému účastníku nebo odkazovníku za podmínky, že:

- a) příslušné orgány povolily předání majetku nebo výtežku z jeho prodeje;
- b) všechny dluhy lpící na dědictví, přihlášené ve lhůtě předepsané právními předpisy přijímajícího státu, byly zaplacený nebo zajištěny;
- c) je prokázána způsobilost dědiců, oprávněných účastníků nebo odkazovníků;
- d) dědictvé poplatky byly zaplacený nebo zajištěny.

4. V případě, že občan vysílajícího státu se nachází dočasně na území přijímajícího státu a na tomto území zemře, osobní svršky a peněžní částky, které zesnulý zanechal a které nebyly vyžádány přítomným dědicem, budou prozatímně bez dalších formalit předány do úschovy konzulárnímu úřadu vysílajícího státu, přičemž se pro správní nebo soudní orgány vyhrazuje právo na převzetí těchto věcí v zájmu spravedlnosti.

Konzulární úřad musí tyto osobní svršky a peněžní částky předat orgánu přijímajícího státu pověřenému jejich správou nebo likvidací. Konzulární úřad musí dbát zákonodárství přijímajícího státu o vývozu svršků a převodu peněžních částek

5. Ve věcech dědictvých platí rovněž ustanovení článku 42 této úmluvy.

#### Článek 48

1. Konzulární úředník má ve svém konzulárním obvodu právo na spojení s občany vysílajícího státu, má právo je navštěvovat, radit jim, a je-li to nutné, činit opatření k zajištění právní pomoci a jejich právního zastupování.

Občané vysílajícího státu mají volnost spojení s konzulárními úředníky a přístup k nim.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu musí bez prodlení nejpозději však do deseti dnů informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu je občan tohoto státu vzat do vazby nebo kdy je jeho osobní svoboda jakoukoli jinou formou omezena.

3. Konzulární úředník má právo přijímat dopisy nebo jakákoli jiná sdělení od občana vysílajícího státu, který byl vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda byla jakoukoli jinou formou omezena, a s výhradou výslovného odmítnutí osoby, již se to týká, ho navštěvovat a být s ním ve spojení.

Výkon těchto práv nemůže být odložen orgány přijímacího státu na dobu delší patnácti dnů, počínaje datem sdělení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku.

4. Práva uvedená v odstavci 3 tohoto článku budou prováděna v souladu s prováděcími nařízeními zákonů a předpisů přijímacího státu týkajícími se návštěv a styku s osobami ve vazbě.

5. Příslušné orgány přijímacího státu musí informovat občana vysílajícího státu, který je ve vazbě nebo jehož osobní svoboda byla jakoukoli jinou formou omezena, o možnostech spojení, které má ve smyslu tohoto článku.

#### Článek 49

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni poskytovat pomoc lodím plujícím pod vlajkou vysílajícího státu, které připlouvají do přístavu nebo které se nacházejí v přístavu jejich konzulárního obvodu.

2. Kapitán nebo kterýkoli člen posádky může přijít na konzulární úřad v konzulárním obvodu, v němž se nachází přístav. Může tak činit v souladu s právními předpisy týkajícími se režimu přístavu a vstupu cizinců do země.

3. Pokud to zákonodárství vysílajícího státu dovoluje, mohou konzulární úředníci vejít ve styk s posádkou lodí plujících pod vlajkou vysílajícího státu, jakmile je lodím povolen volný styk s pobřežím, navštěvovat je, kontrolovat a vidovat lodní doklady a doklady týkající se nákladu a vůbec zjistit na těchto lodích uplatňování zákonů vysílajícího státu o plavbě. Bez újmy na pravomoci příslušných orgánů přijímacího státu mohou konzulární úředníci rovněž vyšetřovat všechny nehody, k nimž došlo v době plavby na palubě lodí vysílajícího státu, vyslechnout kapitána a každého člena posádky, přijímat prohlášení o cestě a místě určení, a pokud je to zákonodárstvím vysílajícího státu povoleno, řešit spory všeho druhu mezi kapitánem a ostatními členy posádky, činit opatření k přijetí kapitána nebo kteréhokoli člena posádky do nemocničního léčení nebo k návratu do vlasti, usnadnit příjezd nebo odjezd lodí a její pobyt v přístavu.

4. Orgány přijímacího státu se neměšují do žádné události na palubě lodí s výjimkou nepokojů, které by mohly porušit klid a veřejný pořádek na zemi nebo v přístavu, způsobit újmu na zdraví nebo ohrozit veřejnou bezpečnost, bezpečnost lodí, nebo nepokojů, jichž se zúčastnily osoby, které nejsou členy posádky.

5. Jestliže loď plující pod vlajkou vysílajícího státu je poškozena, uvízne nebo ztroskotá ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímacího státu, podají o tom příslušné orgány tohoto státu bez prodlení zprávu konzulárnímu úřadu nejbližšímu místu nehody a seznámí ho se zamýšlenými nebo již učiněnými opatřeními k záchraně a ochraně lodí, posádky, cestujících, nákladu a zásob. Tyto orgány rovněž poskytnou veškerou pomoc konzulárním

úředníkům při přijetí všech opatření týkajících se havárií, uvíznutí nebo ztroskotání. V rozsahu, v jakém to připouští zákonodárství přijímacího státu, příslušné orgány tohoto státu pozvou konzulární úředníky k účasti na vyšetřování příčin této havárie, uvíznutí nebo ztroskotání. Konzulární úředníci mohou požádat orgány přijímacího státu o to, aby byla učiněna opatření nutná k záchraně a ochraně lodí, posádky, cestujících, nákladu a zásob.

6. Jestliže majitel nebo provozovatel lodí, která utrpěla havárii, najela na mělčinu nebo ztroskotala, nebo jiná osoba oprávněná jednat jejích jménem není s to učinit nezbytná opatření týkající se lodí, jejího nákladu a jejích zásob, mohou konzulární úředníci učinit tato opatření jménem majitele, provozovatele nebo oprávněných osob. Konzulární úředníci mohou rovněž činit taková opatření o každé věci náležející občanu vysílajícího státu a pocházející z nákladu nebo ze zásob, která byla dopravena do přístavu nebo nalezena na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo na lodí, která uvízla nebo ztroskotala. Žádné clo nebude vybíráno z lodí, která ztroskotala, z nákladu a jejích zásob za podmínky, že nebudou vykládány, k použití nebo ke spotřebě v přijímacím státě.

7. V případě, že by příslušné orgány přijímacího státu měly v úmyslu provést prohlídky nebo vyšetřování nebo přijímat v rozsahu své pravomoci exekuční nebo donucovací opatření na palubě lodí plujících pod vlajkou vysílajícího státu, uvědomí o tom předem konzulární úřad, aby se provedení těchto opatření mohl zúčastnit konzulární úředník. V případě, že jde o bezodkladné opatření, kdy toto nebylo možné oznámit konzulárnímu úřadu a jestliže konzulární úředník nebyl přítomen při provádění těchto opatření, uvědomí orgány přijímacího státu bezodkladně konzulární úřad o všech opatřeních, která učinily. Konzulární úřad bude rovněž informován, jestliže kapitán nebo člen posádky lodí musí být vyslechnut orgány přijímacího státu.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí, jestliže jde o vyšetřování týkající se celních opatření, ochrany zdraví, přístavní policie, policie námořní plavby, zabezpečení zboží a přístupu cizinců.

8. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na válečné lodě.

#### Článek 50

1. Konzulární úředníci mohou vykonávat dozorní a inspekční funkce stanovené zákonodárstvím vysílajícího státu vůči letadlům tohoto státu a jejich posádkám v rozsahu, v jakém to povoluje zákonodárství přijímacího státu. Jsou rovněž oprávněni poskytovat těmto letadlům a posádkám pomoc.

2. Jestliže utrpí letadlo imatrikulované ve vysílajícím státě na území přijímacího státu nehodu, příslušné orgány tohoto státu o tom bezodkladně uvědomí konzulární úřad, který je nejbližší místu, kde se nehoda stala.

**Článek 51**

Kromě funkcí stanovených v této úmluvě může konzulární úředník vykonávat jiné konzulární funkce svěřené mu vysílajícím státem, jsou-li přijímacím státem výslovně dovolené nebo nemá-li přijímající stát proti nim námitky.

**Článek 52**

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislosti dovolují, rovněž na výkon konzulárních funkcí uskutečňovaný diplomatickou misí.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárním oddělení nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise se oznámí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou i nadále upravovány pravidly mezinárodního práva o diplomatických stycích.

**Závěrečná ustanovení****Článek 53**

1. Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

2. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátý den po dni výměny ratifikačních listin. Je uzavřena na dobu deseti let a bude prodlužována vždy na stejnou dobu, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyhoví nejméně šest měsíců před uplynutím uvedené období.

Na důkaz toho zmocněnci podepsali tuto úmluvu a opatřili ji svými počety.

Dáno v Tunisu dne 12. dubna 1979 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém, arabském a francouzském. V případě rozdílnosti výkladu mezi českým a arabským zněním bude rozhodující znění francouzské.

Za

Československou socialistickou republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za

Tuniskou republiku:

Mohamed Fitouri v. r.

**45****VYHLÁŠKA**

ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky  
a ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 7. dubna 1981,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 93/1979 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a studijních oborech,  
ve znění vyhlášky č. 186/1979 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Českou odborovou radou podle § 230 odst. 2 a 3 zákoníku práce a podle § 40 odst. 3 písm. a) zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol:

**Čl. I**

Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstva školství České socialistické republiky č. 93/1979 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a studijních oborech, ve znění vyhlášky č. 186/1979 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 4 odst. 2 písm. a) zní:

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | v 1. roce<br>Kčs | ve 2. roce<br>Kčs | ve 3. a 4. roce<br>Kčs |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------|-------------------|------------------------|
| <b>v kategorii A</b>                                                                                                                                                                                                                                                                             |                  |                   |                        |
| <b>„a) učební obory národohospodářsky nejdůležitější</b>                                                                                                                                                                                                                                         |                  |                   |                        |
| 1. důlní učební obory, u kterých se uskutečňuje praktická příprava v podzemí v organizacích řízených federálním ministerstvem paliv a energetiky a v organizacích rudného a nerudného hornictví řízených federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství [příloha č. 1 část a) bod 1] | 80—300           | 200—500           | 300—500                |
| 2. další učební obory národohospodářsky nejdůležitější                                                                                                                                                                                                                                           |                  |                   |                        |
| 2a) v odvětví hornictví a energetiky a v odvětví rudného a nerudného hornictví v organizacích řízených federálním ministerstvem paliv a energetiky a federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství [příloha č. 1 část a) bod 2 písm. 2a)]                                           | 50—200           | 150—400           | 250—400                |
| 2b) v organizacích řízených federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství a ministerstvem stavebnictví ČSR [příloha č. 1 část a) bod 2 písm. 2b)]                                                                                                                                   | 50—200           | 150—400           | 250—400“.              |

2. § 7 odst. 5 věta první zní:

„Zákům a učňům důlních učebních oborů a dalších učebních oborů národohospodářsky nejdůležitějších uvedených v příloze č. 1 část a), zajišťují organizace stravování v hodnotě těchto finančních stravovacích normativů:“.

3. Příloha č. 1 včetně nadpisu zní:

**„Seznam učebních oborů zařazených do kategorie A**

**a) Učební obory národohospodářsky nejdůležitější**

1. důlní učební obory, u kterých se uskutečňuje praktická příprava v podzemí v organizacích řízených federálním ministerstvem paliv a energetiky a v organizacích rudného a nerudného hornictví řízených federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství

01-11-4 horník mechanizátor

01-51-2 horník

01-55-2 hlubinné dobývání

03-15-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro stroje a zařízení

04-62-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro stroje a zařízení

04-42-4 důlní elektromontér

**2. další učební obory národohospodářsky nejdůležitější**

2a) v odvětví hornictví a energetiky a v odvětví rudného a nerudného hornictví v organizacích řízených federálním ministerstvem paliv a energetiky a federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství

01-12-4 mechanik důlních strojů a velko-  
strojů

03-13-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro stroje a zařízení

03-16-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro plynárenská zařízení

04-61-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro stroje a zařízení

04-63-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro rozvodná zařízení

01-56-2 povrchové dobývání

2b) v organizacích řízených federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství a ministerstvem stavebnictví ČSR

09-72-2 tesař

**b) Učební obory ve vybraných organizacích určené s ohledem na plánované mimořádné mezipřesuny žáků a učňů**

[pokud již nejsou zvýhodněny podle bodu a)]

**ba) Učební obory ve vybraných organizacích na území hl. města Prahy**

**1. nedostatkové učební obory**

- 01-63-2 strojník s odborným zaměřením pro vrtné soupravy
- 01-77-2 strojník s odborným zaměřením pro stavební a traťové stroje
- 02-52-2 hutník s odborným zaměřením pro výrobu neželezných kovů
- 02-72-2 klempíř s odborným zaměřením pro stavební výrobu
- 02-84-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro ocelové konstrukce
- 02-85-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro výrobu a montáž potrubí
- 03-19-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro kolejová vozidla
- 03-41-2 úpravář kovů s odborným zaměřením pro tepelné zpracování
- 03-42-2 úpravář kovů s odborným zaměřením pro pokovování
- 03-71-2 slévač
- 03-72-2 strojní kovář
- 03-75-2 obráběč kovů
- 04-63-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro rozvodná zařízení
- 04-71-2 spojový mechanik s odborným zaměřením pro sdělovací sítě
- 04-86-2 železničář
- 06-47-2 provozní chemik s odborným zaměřením pro prádelny a čistírny
- 06-81-2 gumař-plastikář
- 06-95-2 řezník-uzenář
- 06-96-2 konzervář
- 08-71-2 obuvník s odborným zaměřením pro výrobu obuvi z usní a plastů
- 08-85-2 brašnář-sedlář
- 09-32-2 železobetonář s odborným zaměřením pro výrobu a montáž stavebních konstrukcí
- 09-51-2 sklenář s odborným zaměřením pro zasklívání a rámování
- 09-71-2 zedník
- 09-72-2 tesař

- 09-75-2 dlaždič
- 09-76-2 izolatér
- 09-77-2 pokrývač
- 09-81-2 kominík

**2. vybrané učební obory**

- 02-71-2 klempíř s odborným zaměřením pro strojírenskou výrobu
- 02-81-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro stroje a zařízení
- 03-13-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro stroje a zařízení
- 03-79-2 lakýrník
- 04-85-2 manipulants poštovního provozu a přepravy
- 09-61-2 malíř s odborným zaměřením pro stavební výrobu
- 09-62-2 malíř s odborným zaměřením pro interiéry
- 64-61-2 prodavač s odborným zaměřením pro potravinářské zboží
- 64-63-2 prodavač s odborným zaměřením pro elektrotechnické zboží
- 64-64-2 prodavač s odborným zaměřením pro drogistické zboží
- 64-67-2 prodavač s odborným zaměřením pro textil a odívání

**bb) Učební obory ve vybraných organizacích na území Severočeského kraje**

**1. nedostatkové učební obory**

- 01-51-2 horník
- 01-77-2 strojník s odborným zaměřením pro stavební a traťové stroje
- 02-72-2 klempíř s odborným zaměřením pro stavební výrobu
- 02-84-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro ocelové konstrukce
- 02-85-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro výrobu a montáž potrubí
- 03-11-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro zemědělské a lesnické stroje a zařízení [jen v organizacích řízených ministerstvem lesního a vodního hospodářství ČSR]
- 03-19-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro kolejová vozidla
- 04-63-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro rozvodná zařízení
- 04-86-2 železničář
- 06-41-2 provozní chemik s odborným zaměřením pro průmyslovou chemii
- 06-81-2 gumař-plastikář
- 09-32-2 železobetonář s odborným zaměřením pro výrobu a montáž stavebních konstrukcí
- 09-71-2 zedník

- 09-72-2 tesař  
45-75-2 mechanizátor lesní výroby

## 2. vybrané učební obory

- 02-71-2 klempíř s odborným zaměřením pro strojírenskou výrobu  
03-13-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro stroje a zařízení

### c) Učební obory vyhlášené jako prioritní

[pokud nejsou zvýhodněny podle bodu a) nebo b)]

- 01-61-2 strojník s odborným zaměřením pro zemědělskou výrobu  
01-62-2 strojník s odborným zaměřením pro výrobu krmiv a úpravu plodin  
01-63-2 strojník s odborným zaměřením pro vrtné soupravy  
01-65-2 strojník s odborným zaměřením pro hutní tváření kovů  
01-66-2 strojník s odborným zaměřením pro energetická zařízení  
01-67-2 strojník s odborným zaměřením pro lodní dopravu  
01-68-2 strojník s odborným zaměřením pro duté sklo  
01-69-2 strojník s odborným zaměřením pro ploché sklo  
01-71-2 strojník s odborným zaměřením pro výrobu stavebních hmot  
01-72-2 strojník s odborným zaměřením pro dřevařské polotovary  
01-73-2 strojník s odborným zaměřením pro konstrukční desky  
01-74-2 strojník s odborným zaměřením pro výrobu papíru  
01-75-2 strojník s odborným zaměřením pro zpracování papíru  
01-77-2 strojník s odborným zaměřením pro stavební a traťové stroje  
01-78-2 strojník s odborným zaměřením pro hutní průmyslovou výrobu kovů  
02-51-2 hutník s odborným zaměřením pro výrobu železných kovů  
02-52-2 hutník s odborným zaměřením pro výrobu neželezných kovů  
02-72-2 klempíř s odborným zaměřením pro stavební výrobu  
02-84-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro ocelové konstrukce  
02-85-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro výrobu a montáž potrubí  
02-86-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro výrobu a montáž kotlů  
02-87-2 strojní mechanik s odborným zaměřením pro traťové montáže

- 03-11-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro zemědělské a lesnické stroje a zařízení (jen v organizacích lesního a vodního hospodářství)  
03-15-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro důlní stroje a zařízení  
03-19-2 mechanik opravář s odborným zaměřením pro kolejová vozidla  
03-41-2 úpravář kovů s odborným zaměřením pro tepelné zpracování  
03-42-2 úpravář kovů s odborným zaměřením pro pokovování  
03-71-2 slévač  
03-72-2 strojní kovář  
03-75-2 obráběč kovů  
04-63-2 elektromechanik s odborným zaměřením pro rozvodná zařízení  
04-71-2 spojový mechanik s odborným zaměřením pro sdělovací sítě  
04-86-2 železničář  
05-31-2 keramik s odborným zaměřením pro porcelán a keramiku  
05-32-2 keramik s odborným zaměřením pro stavební keramiku  
05-51-2 sklář s odborným zaměřením pro duté sklo  
05-53-2 sklář s odborným zaměřením pro technické sklo  
05-61-2 bruslič skla s odborným zaměřením pro obrušování a zabrušování  
05-62-2 bruslič skla s odborným zaměřením pro vybrušování  
05-63-2 bruslič skla s odborným zaměřením pro rytí  
05-71-2 výrobce bižuterie a ozdobných předmětů s odborným zaměřením pro skleněnou bižuterii  
05-72-2 výrobce bižuterie a ozdobných předmětů s odborným zaměřením pro kovovou bižuterii  
05-73-2 výrobce bižuterie a ozdobných předmětů s odborným zaměřením pro ozdobné předměty  
06-41-2 provozní chemik s odborným zaměřením pro průmyslovou chemii  
06-43-2 provozní chemik s odborným zaměřením pro výrobu koksu a zpracování vedlejších produktů  
06-47-2 provozní chemik s odborným zaměřením pro prádelny a čistírny  
06-51-2 textilní chemik s odborným zaměřením pro úpravu textilií  
06-52-2 textilní chemik s odborným zaměřením pro barvení textilií  
06-53-2 textilní chemik s odborným zaměřením pro potiskování textilií



|         |                                                                                    |         |                                                                              |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------|---------|------------------------------------------------------------------------------|
| 06-61-2 | koželužský chemik s odborným zaměřením pro zpracování kůže                         | 09-32-2 | železobetonář s odborným zaměřením pro výrobu a montáž stavebních konstrukcí |
| 06-62-2 | koželužský chemik s odborným zaměřením pro zpracování kožešnických kůže            | 09-41-2 | kameník s odborným zaměřením pro těžbu a zpracování kamene                   |
| 06-71-2 | biochemik s odborným zaměřením pro mlékárenskou výrobu                             | 09-51-2 | sklenář s odborným zaměřením pro zasklívání a rámování                       |
| 06-72-2 | biochemik s odborným zaměřením pro výrobu piva a sladu                             | 09-71-2 | zedník                                                                       |
| 06-73-2 | biochemik s odborným zaměřením pro lihovarskou výrobu a výrobu vína                | 09-72-2 | tesař                                                                        |
| 06-81-2 | gumař-plastikář                                                                    | 09-73-2 | vodař                                                                        |
| 06-91-2 | mlynář                                                                             | 09-75-2 | dlaždič                                                                      |
| 06-92-2 | pekař                                                                              | 09-76-2 | izolatér                                                                     |
| 06-94-2 | cukrovinkář                                                                        | 09-77-2 | pokrývač                                                                     |
| 06-95-2 | řezník-uzenář (jen v organizacích řízených ministerstvem zemědělství a výživy ČSR) | 09-81-2 | komíník                                                                      |
| 06-96-2 | konzervář                                                                          | 45-61-2 | pěstitel s odborným zaměřením pro vinnohradnictví                            |
| 07-31-2 | přadlák s odborným zaměřením pro přípravu lýkových vláken                          | 45-62-2 | pěstitel s odborným zaměřením pro ovocnářství a včelařství                   |
| 07-32-2 | přadlák s odborným zaměřením pro zpracování vláken v textilní polotovary           | 45-63-2 | pěstitel s odborným zaměřením pro šlechtění a semenářství                    |
| 07-41-2 | tkadlec s odborným zaměřením pro plošné textilie                                   | 45-75-2 | mechanizátor lesní výroby                                                    |
| 07-42-2 | tkadlec s odborným zaměřením pro tkané tkaniny a síta                              | 45-77-2 | drůbežář                                                                     |
| 07-82-2 | pletač                                                                             | 45-78-2 | rybář                                                                        |
| 08-71-2 | obuvník s odborným zaměřením pro výrobu obuvi z usní a plastů                      | 45-81-2 | chovatel s odborným zaměřením pro chov skotu, prasat a ovcí                  |
| 08-72-2 | obuvník s odborným zaměřením pro výrobu obuvnických polotovarů                     | 55-61-2 | protetik s odborným zaměřením pro mechaniku                                  |
| 08-85-2 | brošnař-sedlák                                                                     | 55-62-2 | protetik s odborným zaměřením pro bandáže                                    |
| 08-86-2 | svrškař                                                                            | 55-63-2 | protetik s odborným zaměřením pro obuv                                       |
| 09-31-2 | železobetonář s odborným zaměřením pro výrobu stavebních dílců                     | 64-53-2 | knihář (jen v organizacích řízených ministerstvem průmyslu ČSR)              |

## Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1981.

Ministr školství  
České socialistické republiky:

Vondruška v. r.

Ministr práce a sociálních věcí  
České socialistické republiky:

Hamerník v. r.

## 46

## VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České socialistické republiky

ze dne 27. března 1981,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 35/1977 Sb., o požární bezpečnosti  
při skladování a používání topné nafty**

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně:

## Čl. I

Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 35/1977 Sb., o požární bezpečnosti při skladování a používání topné nafty, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se tečka za větou nahrazuje středníkem a připojuje se další věta: „Lze ji skladovat jen v bytech a jiných místnostech s provozem naftových topidel, ve sklepních a suterénních místnostech, v přístavcích budov, ve volně stojících jednopodlažních skladech<sup>5)</sup> a na otevřených prostorech a jen za podmínek v této vyhlášce stanovených.“.

2. § 2 odst. 5 zní:

„(5) Přenosné nádoby nesmějí mít objem větší než 50 l; pokud jsou z plastů bez antistatické úpravy a mají objem větší než 40 l, nesmějí se používat ke skladování topné nafty při teplotách vyšších než 30 °C. Musí být těsně uzavíratelné a při postavení stabilní. Není dovoleno používat přenosných nádob snadno rozbitných (skleněných, kamenných apod.).“.

3. V § 2 odst. 7 se slova „1000 l“ nahrazují slovy „3000 l“.

4. V § 2 odst. 9 se za slova „z přenosné nádoby“ vkládají slova „o objemu nejvýše 20 l“.

5. V § 2 odst. 10 se připojuje tato věta: „V místnosti, kde došlo k úniku topné nafty, musí být topidla a další zdroje možného vznícení vyřazeny z provozu až do úplného odstranění topné nafty a vyvětrání.“.

6. § 2 odst. 12 zní:

„(12) Je zakázáno kouřit a používat otevřeného plamene ve sklepe, přístavku a ve volně stojícím jednopodlažním skladu, kde je skladována topná nafta, a ve vzdálenosti kratší než 3 m od nádob s topnou naftou, je-li skladována na otevřených prostorech; tento zákaz musí být zřetelně vyznačen na dveřích sklepa, přístavku nebo volně stojícího skladu nebo ve vzdálenosti nejvýše 3 m od nádob

s topnou naftou, skladovanou na otevřených prostorech.“.

7. V § 3 odst. 1 se vypouštějí slova „pro jedno topidlo“.

8. V § 3 se vypouští odstavce 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

9. V § 4 odst. 1 druhá věta zní: „Celkové množství topné nafty v přenosných nádobách, sudech a v nádržích nesmí přesáhnout 3000 l pro jednu budovu.“.

10. V § 4 odst. 2 se vypouští věta za středníkem a středník se nahrazuje tečkou.

11. Za § 5 se vkládá § 5a, který zní:

## „§ 5a

**Skladování topné nafty ve volně stojícím  
jednopodlažním skladu**

Ve volně stojícím jednopodlažním skladu je dovoleno skladovat topnou naftu za podmínek stanovených v § 4 odst. 1 až 4; přitom musí být splněny tyto další podmínky

- a) obvodové stěny a strop musí mít požární odolnost nejméně 30 minut,<sup>6)</sup>
- b) vzdálenost skladu od okolních staveb nesmí být kratší než 3 m,
- c) dveře musí splňovat podmínky stanovené v § 4 odst. 3 písm. b) a nesmí být umístěny ve vzdálenosti kratší než 10 m od východů z okolních staveb.“.

12. § 6 písm. a) zní:

„a) nádoby nesmějí být umístěny ve vzdálenosti kratší než 8 m od okolních staveb a kratší než 10 m od východů z těchto staveb.“.

13. V § 7 se slova „§ 2 odst. 7“ nahrazují slovy „§ 5a písm. b), c)“.

## Čl. II

K § 8 se připojuje tato věta: „Podmínky skladování topné nafty podle § 5a a § 6 písm. a) této vyhlášky musí být splněny nejpozději do 30. června 1982.“.

## Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1981.

Ministr:

Ing. Jung v. r.

<sup>5)</sup> ČSN 65 0201 „Hořlavé kapaliny. Provozovny a sklady“.

<sup>6)</sup> ČSN 73 0802 „Požární bezpečnost staveb. Společná ustanovení“.

**OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**

Federální cenový úřad, Český cenový úřad a Slovenský cenový úřad

vydaly podle § 47 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., § 6 zákona ČNR č. 134/1973 Sb. a § 2 odst. 2 písm. g) zákona SNR č. 135/1973 Sb. **výnos ze dne 5. listopadu 1980 č. V-1/80 o postupu při cenových kontrolách.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Zrušují se jím výnosy FCÚ, ČCÚ a SCÚ č. V-6/1974 a č. V-2/1978 o postupu při cenových kontrolách.

Výnos byl zveřejněn v Cenovém věstníku částka 54 ze dne 24. prosince 1980.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 26 odst. 4 zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění zákona č. 181/1980 Sb. **výnos čj. VI/1410/81 ze dne 9. ledna 1981 o způsobu placení záloh na odvod ze zisku a na odvod z jmění při uplatnění maximální výše odvodů a o způsobu placení záloh na odvod ze zisku generálním ředitelstvím, provádí-li toto odvod ze zisku za celou výrobní hospodářskou jednotku.** Uvedeným výnosem se ruší výnos FMF čj. VI/1-22 209/1977 ze dne 22. prosince 1977, o způsobu placení záloh na odvod ze zisku a na odvod z jmění organizací, u nichž dochází ke snížení odvodové povinnosti podle § 14 a 15 zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, ve znění zákona č. 62/1977 Sb. (reg. částka 31/1977 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a postupuje se podle něho počínaje odvodovým obdobím roku 1981.

Úplné znění výnosu bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí a u finančních správ.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo

1. v souladu s ustanovením § 133 odst. 1 zákoníku práce se souhlasem Českého úřadu bezpečnosti práce, Slovenského úřadu bezpečnosti práce a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 11/1980 ze dne 24. prosince 1980 čj. 033/757/80, kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci na koksovárnách (§ 272 odst. 2 zákoníku práce).**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1981;

2. v souladu s ustanovením § 133 odst. 1 zákoníku práce se souhlasem Českého úřadu bezpečnosti práce, Slovenského úřadu bezpečnosti práce a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos č. 12/1980 ze dne 24. prosince 1980 čj. 033/766/80, kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci v provozech vysokých pecí (§ 272 odst. 2 zákoníku práce).**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1981 a zrušuje výnos MHD z 19. 7. 1954, kterým se vydávají předpisy pro provoz vysokých pecí v hutních závodech.

Uvedené výnosy jsou uveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 12/1980 a lze do nich nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, jemu podřízených generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek a v organizacích jím přímo řízených.

## Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **výnos** čj. 4350-FS/5-1980 ze dne 30. října 1980 o změně a **doplnění výnosu** čj. 4300-81/5, odd.-1971 ze dne 30. září 1971, kterým se vydává platový řád pro učitele vysokých škol v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 6/1973 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1980.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

## Federální ministerstvo spojů

v dohodě s ostatními ústředními orgány a v souladu s § 22 zákona č. 110/1984 Sb. vydává **Telefonní sazebník VC/MC 21/81**, který byl předložen FCÚ pod čj. 2632/80-II. a schválen výměrem FCÚ č. 6263/09/80 ze dne 4. 8. 1980.

Podle sazeb uvedených v Telefonním sazebníku platí výkony všichni uživatelé telefonního provozu na území ČSSR. Podmínky telefonních výkonů jsou uvedeny v Telefonním řádu.

Telefonní sazebník obsahuje:

- I. sazby za zřízení a používání telefonních stanic a za služby poskytované v místním a mezinárodním telefonním provozu;
- II. sazby za propůjčování telekomunikačních okruhů.

Příloha č. 1.: Sazby za propůjčování a údržbu vedlejších tř. zařízení

Příloha č. 2.: Některé služby poskytované účastníkům připojeným na automatické telefonní ústředny

Sazby platné v mezinárodním telefonním styku jsou uvedeny v „Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku ČSSR“.

Změny a doplňky Telefonního sazebníku se vyhlášují po jejich schválení ve Věstníku FMS.

Telefonní sazebník nabyl účinnosti dnem 1. 1. 1981. Dnem 31. 12. 1980 pozbyl účinnost Telefonní sazebník registrovaný ve Sbírce zákonů částka 2/1976 ve znění pozdějších předpisů. Telefonní sazebník je k dispozici k nahlédnutí na každé okresní správě spojů a poště, dále lze si jej objednat v nakladatelství NADAS, Hybernská ul. č. 5, Praha 1.

## Federální ministerstvo zemědělství a výživy, ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

vydala podle § 14 odst. 4 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v souladu s § 2 odst. 2 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 138/1975 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, a § 54 odst. 3 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací, a k provedení usnesení předsednictva vlády Československé socialistické republiky ze dne 25. září 1980 č. 220 o řešení dopadu úprav velkoobchodních cen palivoenergetických zdrojů na zemědělství od roku 1981

- a) v dohodě s Federálním cenovým úřadem, federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky **směrnice** ze dne 18. prosince 1980 čj. FM 041-1668/80 (2445/80-222, 12 425/80-Ek), kterými se **mění a doplňují směrnice pro poskytování diferenciatálních příplatků a některé další směrnice pro poskytování příplatků a prémie,**
- b) v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky **směrnice** ze dne 18. prosince 1980 čj. FM 041-1670/80 (2447/80-222, 12 427/80-EK) **pro poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek čočky ječmé a osiva čočky ječmé.**

Směrnicemi uvedenými shora pod písmenem a) se mění a doplňují směrnice federálního ministerstva zemědělství a výživy, ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky ze dne 4. října 1979

1. čj. FM 041-1143/79 (1652/79-222, 9673/79-Ek) pro poskytování diferencíálních příplatků,
2. čj. FM 041-1146/79 (1134/79-222, 9403/79-Ek) pro poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek suchého česneku a sadby česneku,
3. čj. FM 041-1145/79 (1133/79-222, 9404/79-Ek) pro poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek vybraných druhů koření a jeho osiva,
4. čj. FM 041-1134/79 (1644/79-222, 9660/79-Ek) pro poskytování příplatků na podporu rozvoje výroby mléka,
5. čj. FM 041-1135/79 (1645/79-222, 9659/79-Ek) pro poskytování prémie za telata odchovaná ve velkokapacitních odchovnách.

Ustanovení směrnic, kterými se mění a doplňují směrnice uvedené pod bodem 2 a 3 nabývají účinnosti dnem 1. července 1981, ostatní ustanovení nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Směrnicemi uvedenými shora pod písm. b) se upravuje poskytování prémie za zvýšení výroby a dodávek čočky jedlé a osiva čočky jedlé. Základní podmínkou poskytnutí prémie je uzavření smlouvy o dodávce čočky jedlé, popř. o dodávce osiva čočky jedlé, a to z minimální plochy 50 ha, použité k její výrobě. Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1981.

Směrnice budou uveřejněny ve věstnících ministerstev zemědělství a výživy republik. Lze do nich nahlédnout na ministerstvech zemědělství a výživy a u orgánů státního hospodářského řízení zemědělství (okresních a krajských zemědělských správ).

#### Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo výnos o odměňování technickohospodářských pracovníků výpočetních středisek vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 22. ledna 1981, čj. 34 386/80-42.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. března 1981 a tímto dnem pozbývá pro technickohospodářské pracovníky výpočetních středisek vysokých škol v oboru působnosti ministerstva školství České socialistické republiky platnost výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 26. dubna 1976 č. 3, o odměňování pracovníků centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny, uveřejněný ve zpravodaji FMTIR částka 5/1976, oznámený v částce 13/1976 Sb., ve znění výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 25. května 1977 č. 8 uveřejněného ve zpravodaji FMTIR částka 3—4/1977 a oznámeného v částce 16/1977 Sb. a výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. ledna 1979 č. 2 uveřejněného ve zpravodaji FMTIR částka 1—2/1979 a oznámeného v částce 23/1979 Sb.

Výnos je publikován v sešitě č. 3/1981 Věstníku ministerstva školství ČSR a ministerstva kultury ČSR a lze do něj nahlédnout na všech školách, odborech školství okresních národních výborů a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

#### Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství

1. výnos ze dne 30. prosince 1980 čj. SD/33-4678/80 o odměňování dělníků v národních podnicích Československé automobilové opravy v České socialistické republice,
2. výnos ze dne 30. prosince 1980 čj. SD/33-4679/80 o odměňování technickohospodářských pracovníků v národních podnicích Československé automobilové opravy v České socialistické republice,
3. výnos ze dne 30. prosince 1980 čj. SD/33-4680/80 o odměňování obchodně provozních pracovníků v národních podnicích Československé automobilové opravy v České socialistické republice.

Těmito výnosy se upravuje používání mzdových výnosů federálního ministerstva všeobecného strojírenství pro odměňování dělníků a technickohospodářských pracovníků a ministerstva obchodu České socialistické republiky pro odměňování obchodně provozních pracovníků v národ-

ních podniků Československé automobilové opravy v ČSR po převedení těchto podniků z působnosti federálního ministerstva všeobecného strojírenství do působnosti ministerstva vnitra České socialistické republiky podle usnesení vlády České socialistické republiky ze dne 19. prosince 1979 č. 388.

V příloze výnosu ze dne 30. prosince 1980 čj. SD/33-4679/80 je upraveno tarifní zařazení náležátek a přejímacích techniků.

Výnosy nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1981.

Výnosy jsou uveřejněny v Dopravním a silničním zpravodaji č. 1/1981 a lze do nich nahlédnout na Správě pro dopravu ministerstva vnitra České socialistické republiky, na odborech dopravy krajských národních výborů v České socialistické republice, na odboru místního průmyslu a služeb Národního výboru hlavního města Prahy a v národních podnicích Československé automobilové opravy (ČSAO) v České socialistické republice.

#### Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo ve smyslu § 17 zákona č. 36/1980 Sb., o územním členění státu, „**Přehled změn v územní organizaci a v názvech obcí a jejich částí a v matričních obvodech v roce 1980 (dodatek) a s účinností od 1. ledna 1981**“, poř. č. 3/1981 Ú. v. ČSR, který doplňuje seznam obcí a jejich částí v ČSR ve Statistickém lexikonu obcí ČSSR 1974, ve znění změn, uveřejněných ve sděleních MV ČSR č. 9/1976 Ú. v. ČSR, č. 10/1976 Ú. v. ČSR, č. 1/1977 Ú. v. ČSR, č. 6/1978 Ú. v. ČSR, č. 12/1979 Ú. v. ČSR, č. 16/1979 Ú. v. ČSR, č. 3/1980 Ú. v. ČSR a č. 8/1980 Ú. v. ČSR.

Do „Přehledu změn“ v seznamu obcí lze nahlédnout na národních výborech a na ministerstvu vnitra ČSR.

#### Federální výbor Svazu invalidů

vydal podle § 239 zákoníku práce **směrnice ze dne 5. prosince 1980 o odměňování některých prací (činností) konaných mimo pracovní poměr.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem vydání a upravují odměňování externích pracovníků za práce (činnosti) převodu do Braillova písma a pořizování zvukových záznamů na MG pásky sloužící k výuce, společenskému a pracovnímu zapojení nevidomých a těžce slabozrakých osob.

Do směrnice lze nahlédnout na federálním výboru Svazu invalidů a ústředních výborech Svazu v ČSR a SSR.

#### Český báňský úřad

vydal v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků v hornictví a energetice **výnos ze dne 8. 12. 1980 č. 30/1980 — čj. 707/1980, kterým se stanoví podmínky pro uvádění některých druhů elektrických zařízení do provozu v organizacích, podléhajících doзору orgánů státní báňské správy.**

Do výnosu je možno nahlédnout na Českém báňském úřadu v Praze a u obvodních báňských úřadů.

#### Slovenský banský úrad

vydal podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 42/1972 Zb. o organizácii a o rozšírení dozoru štátnej banskej správy **úpravu č. 4270 zo 17. novembra 1980, ktorou sa povoľuje používať pri ťhačích prácach elektrické mihové palníky SO-anti.**

Úpravou Slovenský banský úrad určil, ktorú ďalšiu pomôcku možno používať pri ťhačích prácach a za akých podmienok.

Úprava nadobudla účinnosť 1. marcom 1981. Rozoslala sa všetkým obvodným banským úradom a odborom výstavby a územného plánovania krajských národných výborov a okresných národných výborov; možno do nej nazrieť na týchto orgánoch.

## Slovenský banský úrad

1. vydal podľa § 57 ods. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon) a § 10 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 42/1972 o organizácii a o rozšírení dozoru štátnej banskej správy **úpravu č. 4400/1980 z 30. 10. 1980, ktorou sa vydáva zoznam vybraných strojových a elektrických zariadení a určujú podmienky organizáciám na overovaciu prevádzku a používanie týchto zariadení.**

Úprava určuje rozsah vybraných strojových a elektrických zariadení, ktorých prevádzka v organizáciách podliehajúcich dozoru štátnej banskej správy vyžaduje osobitné konanie.

Úprava nadobudla účinnosť 1. aprílom 1981. Rozoslala sa na všetky obvodné banské úrady, na ktorých možno do nej nazrieť;

2. vydal podľa § 57 ods. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon) a § 10 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 42/1972 Zb. o organizácii a o rozšírení dozoru štátnej banskej správy **úpravu č. 4800/1980 z 31. 12. 1980 o nedeštruktívnej kontrole lán.**

Úprava určuje podmienky vykonávania nedeštruktívnej kontroly ťažných lán, ako aj lehoty na túto kontrolu.

Úprava nadobúda účinnosť 1. júlom 1981. Rozoslala sa na všetky obvodné banské úrady, na ktorých možno do nej nazrieť.

## OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

### Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 14. listopadu 1980 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o vzájemném poskytnutí pozemků pro výstavbu technických středisek na pomoc službám pro stroje, zařízení a přístroje dodávané ve vzájemném obchodě a o podmínkách výstavby těchto středisek. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem podpisu.

### Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. prosince 1980 byl v Praze podepsán Protokol o vzájemných dodávkách zboží a platech mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou na rok 1981. Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 5 dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1981 a bude platit do 31. prosince 1981.